

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10
miesięczne złp. 4.

IMIONA SZYBIKIE.
Jutro Sylwestra.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Łasota.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° R red w miarze Paryżkiej	stopnie ciepła podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowle- trzne i różne uwagi.
6	27 11" . 178	— 13° . 2	0 . 56	Wschodni moeny	Pogoda	
20 2	11 . 192	— 9 0	0 . 76	" "	"	
10	11 . 958	— 13 . 0	0 . 49	" "	"	

Cześć Urzędowa.

Nro 4188.

PROKURATOR

PRZY TRYBUNALE I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Gdy Jakób Zygmunt Löbenstein fabrykant octu, wniósł prośbę do Sądu Appellacyjnego, przywrócenie go do czci i możności prowadzenia handlu (réhabilitation) na celn mającą, dla tego Prokurator mając sobie prośbę tę do urzędowego użycia przez Prokuratora przy Sądzie Appellacyjnym odstąpioną, stósownie do przepisu artykułu 171 księgi III. tytułu V. kodexu handlowego, też do publicznej wiadomości podaje, z wezwaniem wierzycieli i stron interessowanych pretensye do upadłej massy mieć mogących, ażeby w terminie dwumiesięcznym żądania swe dowodami usprawiedliwione, do bióra Prokuratora złożyli.

Kraków dnia 16 grudnia 1837 r.

Bogusz.

J. Więckowski.

Kopia prośby.

DO WYSOKIEGO SĄDU APPELLACYJNEGO
Wolnego Miasta Krakowa.

Podpisany przez zbieg okoliczności jako fabrykant octu w mieście tutejszém, wyrokiem Wysokiego Trybunału I. Instancyi z d. 3 lipca b. r. uznany został za upadłego; który to wyrok Wysoki Sąd Appellacyjny wyrokiem swym z dnia 14 t. m. i r. z zmianą co do przyłożenia pieczęci zatwierdził, a to wszystko na naleganie p. Franciszka Ciszewskiego kupca tutejszego. Stało się że podpisany aktem z dnia 12 lipca b. r. przed notaryuszem publicznym p. Sebastyanem Korytowskim, rzezonego pana Ciszewskiego zaspokoił, i ten od rozpoczętego poszukiwania odstąpił, następnie Kuratorowie upadłości zdali rapport Wysokiemu Trybunałowi, że podpisany żadnych innych długów nie ma, jak rezolucya tegoż Trybunału z dnia 26 sierpnia do L. 3973 przekonywa, i ciż Kuratorowie odwołani zostali, którym należytość zapłaconą została. A tak zaspokoivszy wszystko stósownie do przepisu art. 168 ty-

tuła V. księgi III. kod. hand. i następuych, uprasza Wysokiego Sądu aby go do czci i możliwości prowadzenia dalszego handlu przywrócić raczył. Łącząc głębokie uszanowanie.

(podpisano) J. S. Löbenstein.

Kraków dnia 9 grudnia 1837 r.

Za zgodność z oryginałem świadczę,

(podpisano) J. *St. niński*.

Zgodność odpisu tego z odpisem w aktach urzędu publicznego przy Trybunale I. Instancyi znajdującym się, niniejszém poświadczam.

J. *Więckowski*.

Prawnie zajęta stolarszczyzna, odzież i różne sprzęty domowe, będą dnia 2 stycznia r. 1838 o godzinie 10 z rana w Sukiennicach miasta Krakowa przez publiczną licytacją sprzedane.

Kraków dnia 22 grudnia 1837 r.

Dziarkowski Kom. Sąd.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POCZTY WZORAJSZÉJ.

— *Paryż 17 Grudnia.* —

Xiążę Nemours nżywał pierwszy raz wczoraj przechadzki w ogrodzie Tullierów.

Policya paryska, ntrzymująca teraz ścisłą cenzurę nad teatrami, zabroniła grać sztuki, pod napisem: *Hubert* czyli *Zbrodnia stanu*, pomimo tego, że już przed kilku miesiącami w teatrze *Varietés* grywaną była.

Od granic hiszpańskich, prócz wiadomości o Gomezie, że ma podjąć naczelną dowództwo nowej wyprawy do Kastylji, donoszą, co następuje: »Jenerał O'Connel, po rozwiązaniu legii angielskiej, opuścił Hiszpanią i przybył do Bajonny. (Był to następca Evansa, znanego z poniesionej, klęski przez karlistów pod Hernani sobie zadanéj).

— *Dnia 18 Grudnia.* —

Xiążę Orleans odbył dziś z rewiję z różnemi półkami jazdy, osady paryzkiej. —

Dziennik *Phare de Bajonne* ogłasza roz-

kaz dzienny, wydany' przez jenerała O'Donnel, (zapewne O'Connel) do legii angielskiej, w chwili jój rozwiązania. Uskarża się w niej w najdrażliwszym sposobie na niedbałość rządu madryckiego, i wyraźnie oświadcza, że się uda do gabinetu londyńskiego, aby za pośrednictwem onegoż odzyskał dla swéj legii zaległy żołd, i zadość uczynienie z doznanych niesprawiedliwości, których taż legija w Hiszpanii doznała. —

— *Dnia 19 Grudnia.* —

Wczoraj nastąpiło otwarcie izb reprezentacyjnych na rok 1838. W mowie od tronu usłyszały izby zapewnienie ze strooy Króla, iż za wszystkimi mocarstwami Europy, zostaje ciągle w przyjacielskich stosunkach. — (Szczegóły później umieścimy). —

Gazeta nadworna madrycka, wyliczając stan obecny wojsk karlistowskich w Nawarze i Biskai, podaje liczbę takowych na tych dwóch głównych punktach, łącząc w to Guizpuskoę i Alawę, na 23,200 ludzi.

— *Dnia 20 Grudnia.* —

Xiążę Nemours ndał się wczoraj pieszo do izby deputowanych, niemogąc jeszcze dla kontuzji na rękę, używać jazdy. W przechodzie, witany był rndosnemi okrzykami ludu, który go pierwszy 'raz ujrzał po powrocie z Konstantyny.

Donoszą z Saragossy pod d. 12 couastępuje: Dowódca kolumny ruchomej na lewym brzegu rzeki Ebro, donosi pod d. 11 b. m. że karliści zabierają się na nowo do przejęcia téj rzeki, i że już właśnie trzy bataliony przeprowiły sie na lewy brzeg. —

Don Carlos znajdował się jeszcze dnia 13 b. m. w Amurrio, i sądzą, że nową wyprawą niebędzie osobiście dowodził, — lecz pozostanie w Onate lub Ellorio. —

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZY.

— *Paryż 10 Grudnia.* —

Z listu otrzymanego z Konstantyny dowiadujemy się, że załoga tamtejsza mając

zapas zboża, sama zaopatruje się w mąkę swęj roboty na żarnach mieloną. Niezabraowało także ani mięsa, ani warzywa. Codziennie wracają Maurowie, którzy wynieśli się podczas szturmów z miasta, tak, że liczba ogólna mieszkańców, najniżej do 10,000 dochodzi. Związek z warownemi obozami nie doznaje żadnej przeszkody. Pokolenia południowo-wschodnie, skonfederowały się przeciwko Achmetowi pod przewodnictwem znanego nieprzyjaciela jego, szejka Ferhad. Przybywali także mieszkańcy z tamtej strony Atlasu i Biskary, dla zawiązania stosunków handlowych z Francuzami. W ogólności mówią wszyscy Arabowie: »Jeżeli taka jest wola Boga, aby zamiast Turków Francuzi tę ziemię dzierżyli, my ulegać tej woli będziemy.»

Jenerał Bugeaud wydał rozkaz w Oranie do wojska, w którym powiada, że wszystkie wojsko w Afryce będzie obowiązane trudnić się uprawą ziemi dla przyczynienia się do kolonizacji tego kraju. Zuawowie i spachi, jako stałe załogi Afryki, będą uprawiać swe grunta sposobem odmiennym od tych, które tylko na chwilowy pobyt są tam posłane. Prócz uprawy roli, mają zakładać ogrody i trudnić się chowem bydła.

— Dnia 13 Grudnia. —

Tętejsze domy gier, mają być zamknięte z dniem 1 stycznia roku nadchodzącego; wiadomo jednakże, iż rada municypalna utrzyma z nich dwa, gdzie tacy tylko gracze przypuszczani będą, którzy się dyrektorom przedstawili. Jedna z gazet ministeryalnych, powiada w tym względzie: »Przeciwko podobnemu postąpieniu nieprawnemu i przeciwnemu obyczajności, będzie bezwątpienia powstawać prasa drukarska; zdaje się wszakoż, iż rada municypalna musiała uleść smutnej konieczności, można było albowiem przewidzieć, iż powstanie dużo sekretnych szulerai, gdzie przy zupełnym braku w dozo-

rze ze strony zwierzchności, jeszcze na większe straty byłiby gracze wystawieni.»

— Z Bona 28 Listopada. —

Jenerał Trezel, który otrzymałby główne dowództwo w Afryce, wraze gdyby marszałek Valée wymówił się od takowego, przybył tu z Algieru. Obejmuje on zarząd prowincyi Bona, nazwanej teraz prowincją Konstantyny, któreto postanowienie rządu, znalazło tu powszechne przyznanie. Jenerał Trezel jest mąż, który się szczerze zajmując sprawą afrykańską i najlepsze ożywiają go chęci. — Wczoraj przybyło tu kilkunastu Arabów z Konstantyny, któreto miasto i droga do niego są zupełnie spokojne, tak dalece, że można dziś bez żadnego jechać tam niebezpieczeństwa. Rzeczeni Arabowie powiadają, że pułkownik Bernelle usunął z urzędu jako niezasługujących na zaufanie, niektórych krajowców, którym powierzył był jenerał Valée administrację miejscową.

ROZMAITOSCI.

POCHÓD DO KONSTANTYNY.

IV.

Nie chorągwie czerwone ogromnej wielkości, powiewały nad bramami Bab-el-Uad i Bab-el-Uszedyd. O tejże samej chwili, wszystkie okoliczne wioski Arabów stanęły w płomieniach, a niebawnie potem dał się słyszeć ze szczytów wież meczetowych, donośny głos kapłana obwołującego imię Mahomeda, obracając się ku stronie obłoków łuną pożarów wieczorem dnia 6 października zacerwienionych i bliski deszcz zapowiadających. W głębokim milczeniu stały grupy jenerałów i oficerów w ich orszaku nad brzegiem przepaści zgromadzonych; oczy wszystkich jak gdyby siłą magnetyczną kierowane, zwrócone były na zakłętę, można powiedzieć, miasto. »Jestto siedlisko czarta samego!« zawołał młody Ney, przerywając panującą ciszę. Nie jednego przeszedł może w ten czas dreszcz mimowolny, bo wyrzeczone słowa na

wszystkich sprawiły wrażenie; nie jeden może poczytał je za wieszczą przepowiednię śmierci. Jestem pewny, że tej uroczystej chwili, niezapomniał żaden z świadków owego ponurego zapatrzenia się na skaliste miasto dawniej Numidii. Przerwał tę chwilę niebawnie huk z dział i świst kul po nad głowami przelatujących. Wszystkie baterie miasta, a mianowicie na Kasbah i wielka bateria, przy braniu Bab-el-Deszedyd, rozpoczęły mocne strzelanie przeciwko stanowisku naszemu. Najpierwsza kula armatna przeszła wolny odstęp pomiędzy generałem Damrémont a xięciem Nemours. W kilka minut potem, upadła bomba po za obudwoma, niedaléj jak 20 kroków, i pękła z strasliwym łaskotem nikogo przecieź nieuszkodziwszy. Stary generał Valée, potrząsł natenczas głową i rzekł: »Te kanalie dobrych mają artylerzystów.« Dla tych widzów, których nie było obowiązkiem zostawć na miejscu, dłuższy pobyt na témże, ile, że prócz kul armatnich dosięgały także kule raśnię wałowych, nie był bynajmniej przyjemny. Generał Damrémont, bez względu na grożące niebezpieczeństwa, znajdował się przez kilka godzin nad brzegiem przepaści w ciągłym zadumaniu. Stracił on tu drogie chwilę. Pora czasu sprzyjała jeszcze, grunt był suchy. Przy rączéj determinacyi i dzielném nżyciu środków, można było jeszcze tego samego dnia wznieść na el-Manaurah kilka bateryj, drugą zaś połowę dział na wzgórze Cudiat-Aty przeprowadzić. Utrzymują przecieź, że gubernator jeszcze pod murami Konstantyny, bez względu na tyle oznak najnieprzyjaźniejszego sposobu mieszkańców, marzył ciągle o zgodzie i o spokojném pojednaniu z Ahmetem.

(Dalszy ciąg nastąpi).

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 28 do dnia 30 Grudnia.

Hubicki Roman, Pęczkowska Aniela, z Polski; — Eorowski Hieromin, Przyłęcki Ferdynad, Piotrowska Magd., z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Trzeciński Dyonizy, do Fótaki; — Gorczyńska Karolina, do Galicyi.

Doniesienia.

JW. Justyna z hrabiów Wielopolskich hrabina Węgierska, uwiadomi każdego komu o tém wiedzieć należy, iż żadnych nie miała i nigdy nie ma sobie powierzonych ani pieniędzy, ani koni, powozów, słowém żadnej własności JW. hr. Pawła Wielopolskiego, żadnych więc pozwów aresztów, słowém nic tyczącego się tegoż JW. hr. Pawła Wielopolskiego ani przyjmować, ani odpowiadać na podobne pisma do niej nie należące i zupełnie dla niej obecnie obowiązana i nie będzie.

W mieście Xiążu Wielkim w Królestwie Polskim przy trakcie głównym Warszawsko-Krakówskim, o sześć mil od Krakowa położoném, znajduje się do wynajęcia dom porządny przy saméj szańcu położony z pięciu pokojów i kuchnią składający się z piwnicami i strychem na składy urzędowym, do którego może być dodany w pobliskości ogród, i kilkadziesiąt morgów gruntu co wszystko w kilkunastoletnią lub nawet wieczystą dzierżawę wypuszczcne być może. Mający chęć wzięcia téj realności, zgłosić się mogą do kancelaryi ekonomicznój w Xiążu Wielkim.

Jan Berdau zegarmistrz,

Uprasza interessowaną publiczność, ażeby na jego imie, pod jakimkolwiek pretextem, ani robiono ani na kredyt nic niedawano, gdyż wszystko płaci gotowemi pieniędzmi, w przeciwnym bowiem razie, szkody ztąd wynikłe sami sobie przypisać będą winni.

Z dzisiejszym Numerem kończy się kwartał na prenumerata na Gazetę Krakowską.

Odtąd Gazeta wydawaną będzie punktualnie każdego dnia o godzinie 5 po południu.